

Základní otázka při navrhování reprezentační architektury je: jakou míru otevřenosti si můžeme dovolit, abychom zároveň chránili bezpečí návštěvníků a rezidentů? Český dům je díky programu rozdělen nad dvě hlavní hmoty: severní, úzká s Českým kulturním centrem a nárožní hmota na jihu, s konzulátem. Hmoty jsou ale spojené, jedná se o jeden dům.

Konzulární a reprezentační část má fasádu s velkým měřítkem, severní fasáda má jemnější, otevřenější charakter. Obě fasády jsou velmi výrazně profilované, z důvodu podnebí, Taiwan je specifický srážkami, ostrým sluncem a humiditou. Český dům se snaží o maximální otevřenost a vstřícnost vůči okolí a obyvatelům, zároveň ale dbá na bezpečí rezidentů a diplomatických návštěv.

Stěžejním tématem návrhu se staly složité provozní vazby. Dům navštěvují jak obyvatelé Taipei, tak turisté např. z Čech jdoucí si vyřídit pas. Jak zaměstnanci diplomatického charakteru, tak i rezidenti žádající např. o politický azyl, kterým hrozí stále nebezpečí. Nebo snad jen někdo, hledající exotickou kuchyni, nebo kulturu našeho státu.

